

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

PENTRU
TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Ese in fia-care luna câte una carte. Pretiulu de pre-
numeratiune pre unu anu intregu e 1 fl. v. a., pentru
Romani'a 3 franci — lei noi.

Cele mai bune	Masine de Sortiatu Bucate	Cele mai bune
Originale	Trieure (Venturatorie cu ciure.)	Mayer
25,000 Masine suntu in folosintia		
		
A se adresá la J. GROSSMANN		
Strat'a Vatiului 76	BUDAPEST	Vaitzner- strasse 76.

Proprietariu, Editoru si Redactoru resp.:
Pop'a NICULAE F. NEGRUTIU.

GHERL'A

IMPRIMARI'A „AUROR'A“ P. A. JODORANU

1882.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

Descépta-te Romane!

GARTEA XII.

DECEMBRE

AN. VII. 1882.

Dorobantiulu.

*Dragu voinicu a tierei mele
Brave dorobantiu
Ce te-ai cufundatu in gele
Ce te-ai superatu?
— „Plangu cà 'n lupta vitejasca
N'am norocu a fi,
Plangu ca arm'a stramosiésca
'Ncepe-a ruginí!
Dragu voinicu din Muntenia
Brave dorobantiu,
Faci'a-ti arde 'n bucuria
Unde mi-ai plecatu?! . . .
— „Mergu la lupta pentru tíera
Sange a versá,
S'aretu lumei cà sciu éra
Arma a portá.*

*Dragu voinicu a tierei mele
Brave dorobantiu,
Dar' a t'ale picioarele
Unde le-ai lasatu?
— „Mani, petióre, carne via
Griviti'a-a mancatu,
Dar' nu-mi pasa lumea scie
Ce-i unu dorobantiu!“*

T. V. PACATIANU.

● **Intemplare** din care potemu invetiá cev'a.

(Sfêrsitu.)

O victima nóua a insielatiunei.

Pre tempulu candu se petrecea intêmplarea acést'a eu Amblámu la scóla din satu. Scieámu „Catechisulu“ de-a rostu si erám celu de ântaiu între scolar.i Audiámu de multe ori nu numai pre ai nostri ci si alti betrâni din satu povestindu ca mosiulu meu — tat'a tatei — a fostu unu omu fórté bogatu, mâná cate 8 boi pre brasda, avea turma de porci ba si bani de argintu inca se fi avutu, inse aceia i-a pusu cu caldarea in pamentu — nime nu scieá ca unde. — „Se stricamu pana in temelía cas'a ast'a betrâna, dóra i vomu aflá undev'a.“ Asia dícea tat'a mai de multe ori. In toti anii, in nóptea Pasciloru ai nostri pândíau pre afara caldarea cea cu bani, dóra se voru bate. — „Catu de fericiti ómeni amu fi cându ni i-ar' dá Ddieu.“ Cumu se nu! In vremile de acumu cátu suntu de scumpi banii. Dar voru fi toti „mariasi si taleri,“ Apoi vedi noi avemu prunci, cari invétiá bine, amu avé cu ce-i duce la scóla. „De cumva e rënduitu de Ddieu, ai nostri voru fi!“ ... Astufeliu audiámu eu mai de multe ori pre tat'a vorbindu cu mam'a mai alesu sér'a dupa ce ne culcasemu noi pruncii.

Erá dóue septemani pâna in Pasci. Intr'o dí venjindu eu dela scóla, afléi la noi in casa o muiere négra la fačia cá funinginea, imbracata bine, in urechi cu cercei de argintu si in degete incarcata cu ânele. Parentii mei siedíau pre laiciór'a din fundulu unghiului lânga vétra, éra muierea, pre care am ganditu-o de tígana, de ce'a parte pre unu scaunu si in midilocu altu scaunu pre care eráu insírate nisce chipuri. Mie 'mi placeáu fórté chipurile de cari si aveámu ó multíme puse printre foile cartíloru miele de scóla, inse nu asié cá acestea. Me apropiái de scaunu intrebându ce suntu acelea? Si intru adeveru pre acelea tempuri nu sciáu cá-sí astadi pâna si pruncii cei de scóla nu numai ci inca a bate la „ferbel, banc s. a.“ Tígan'a se

uită odata lungu la mine fără de a-mi respunde unu singuru cuventu. Atunci mam'a me îndrumă dicându: nu face larma, mergi de-acólea pre cuptoriu că-ci jupânés'a nu aude bine si avemu ceva lucru." — M'am supusu poruncei că-ci la cas'a nóstra nu erá lucru usioru a calcá cuventulu parentiloru cum facu multi prunci rei in tempulu de acumu. Eu me uitámu de dupa cuptoriu ca óre ce se va intemplá? Bab'a dupa ce aprinse un'a pre pipa, mestecá cartíle la olalta bine, apoi suflá de trei ori preste ele facúndu cruce cu man'a si dicúndu de trei ori: „maica sfânta precurata ajuta pre gândulu ce gândesce!“ si dându-le tatalui meu i disè se redice. Busale tiganței se miscáu cásí cum ar vorbí in gându cev'a cu cineva.... „Trebue se ve spunu dragii mei se nu ve temeti nemicu. Eu nu ámbli cu a le dracului ci cu voi'a si cu puterea lui Ddieu.“ Deschidiéndu cartíle, sucí de vré câteva ori din capu mormaindu. Apoi disè: „Ascultati puii mei: in bunu ceasu v'ati nascutu pre lume. Inca de cându ati fostu in leagánu, urzitóriale v'au urzitu că veti fi cei mai fericiti ómeni precnu si pruncii prunciloru vostri.... Aveti o caldare plina cu bani totu galbeni si taleri de ai „Mariei-Teresia“ care caldare be-trânií a ingropat'o in pamentu. Acei'a se potu si trebue scosi de acolo. Eu i potu scóte si me sí prindu ca i voiu scóte, déca ve invofiti se-i împartímu la olalta.“ A mai disu ea multe, de cari nu-'mi mai aducu amente. Parentii mei incepurá a schimba fecie stându cá si inmarmuriti. In sfêrsítu tat'a intrebá cám câtu de mare póte se fia acea caldare? Si fiind'ca bab'a se facea ca nu aude bine, eu de dupa cuptoriu le audiámu tóte că-ci eráu siliti a vorbí tare. — „Caldarea e cám de o mertia — respunse hirc'a — numai trebue se ve spunu ca nu i iertatu se scie nime de lucrulu acest'a de câtu numai noi. De ar' sci cineva, apoi e reu si de voi si de mine că-ci nu numai ca nu vomu poté luá baníi, dar inca ne vomu mancá si capulu indata ce celu necuratu va sêmtí, ca scie cineva din straini de lucrulu nostru.“ Se temea insielatórea ca audiéndu d. e. preotulu séu invetiatoriulu voru luminá pre ai nostri se nu

crédia. — „Apoi bine dîse tat'a me invoiescu se impartîm banii in dóua, éra despre ace'a fi odichnita ca nime afara de noi nu vá sci de lucrulu acest'a.“ Bab'a mai luà o ulcica, puse in ea ceva materia cãm cá-si sarea, turnà apa pre ea si gânganindu nisce cuvinte neintielese puse ulcica la urechi'a tatei si a mamei. — Audîti cum suna? E semna ca banii suntu sub stapênirea celui necuratu, inse totusi cãm cu greu i vomu scóte.“

Juramentulu.

La câte 'lu mai duce pre bietulu omu nescienti'a! La seracia, la insielatiuni pecate s. a. Omulu neinvetiatu e asemenea flórei neplevite pre carea incungiurându-o bu-ruienele in urma se usca. Omulu neinvetiatu si fara scientia e in stare a crede cine ce i spune. Elú crede ca telegrafulu si carulu celu cu vapori se pó'ta de draculu, crede in vraciuri s. a. s. a. Scienti'a este lumin'a, éra nescienti'a e intunereculu sufletului.

Se ne întórcemu inse la intemplerarea din carea potemu invetiá ceva.

Am dísu ca tigan'a a poffitu cá nime se nu scie despre lucrulu cu caldarea cea de bani. — „Ve poteti prinde ca veti tînea in taina totu lucrulu?“

— „Cum se nu“ respunse tat'a. — „Dar pruncii?“

— „In cas'a mea eu sum popa si ce voiú poruncí eu, trebue se pazésca pâna si celu mai micu.“

— „Apoi bine! Aduceti aici unu blidu cu sare.“

Mam'a indata implení cererea si smeóica de tiganá chiamându-ne pre toti din casa pre lînga scaunu, poruncí se punemu fie-care câte trei degete dela mán'a drepta pre sare in blidu si se dicemu dupa ea. — Astufeliu ne jorá ca nu vomu vorbí cu nime ceva despre lucrulu acel'a cu caldarea cea de bani, — nu vomu merge nici la beserica pâna dupa Pasci cându va fi luata caldarea cea de bani s. a. — Sfêrsînduse acestea, mam'a intinse més'a, scóse din cuptoriu malaiu caldu, adusé din camara o glaja cu horinca (tinica), taiá o capatîna de curechiu moratu din bute stropindu-lu bine cu oleiu si începú se ospete pre tiganá.

— „Apoi bine tu muiere — dîse tat'a catra mam'a ién gîndescete si umple cu lapte cant'a ce'a a jupanesei. Mai fà dintr'unu ulcioru alu nostru ciubancu si pune-i lapte dulce, pune-i farina, clisa si baremi unu fertaiu de miere de stupi. Déca ne-a trimis'o Ddieu, trebue se o omenimu.“ Tîgan'a mîncá si erá cu bagare de séma la tóte si le audiá destulu de bine, de-si ai nostri credeau ca ea nu aude. Eu stámu dupa cuptoriu „intre cociorve“, cum dîceam noi acasa si me gîndiámu totu la chipurile celea frumóse. Intr'unu târdiu me chiamá tîgan'a de acolo dîcîndu-mi: — „Taci tu puiulu babei. De acumu nu vei mai ámbra la scól'a din satu. Dupa ce vomu scóte banii din pamentu, parentii tei voru avé cu ce te duce la scól'a din Bai'a mare. Din tine nu vá fi mai micu domnu de cátu „popa.“

La audiulu acestoru cuvinte parentii mei se uitara unulu catra altulu saltándu de bucuria. Si eu me sentiámu celu mai fericitu. Gatándu-se ospetiulu, bab'a dîse: — „Mai am se ve ceru unu lucru. Am lipsa de dóue haine a dvóstre pre cari am se facu si se descántu.“

Mam'a deschidîndu lad'a scósé o camesia a tatei si o naframa si le dede babei.

Luándu-si tîgan'a cosiulu pre spate, ulciorulu si cant'a cu laptele in mîna dîse: „Pre Sambata séra voi fi érași aici. Tîneti ce v'amu spusu si pâna atunci eu voiu lucrá ce sciu ca trebue. Se ve affu in pace si sanetosi pre toti.“

Revederea.

Frumosu anutempu e primavér'a si cu doru mare ascépta crestinii ss. Pasci. Cum incepe a se schimbá tóta firea indata ce incepemu a intrá in postulu mare. Din ce ne apropiamu de Pasci, néu'a se topesce, dilele inepu a fi totu mai lungi, pomii, ierburile si totu feliulu de plánte pare-ca le vedi pregatindu-se a formá panoram'a cea atátu de frumósa a marelui creatoriu! In postulu Pasciloru, ómenii inca se pregatescu pentru primirea Mantuitoriului, marturisiindu-si pecatele, ajunándu si petrecîndu in rogatiuni.

„Se nu cumva se faceti Iarma, se ve sfaditi ori se su-
duiti in aceste díle sante, cá-ci pentru pecatele lumei sé

póte deschide pamentulu si se ne inghitiésca de vii. N'ati luatú séma ca si dlu preotu cându vine la beserica nici nu calca tare pre pamentu, e totu cu capulu plecatu, pare ca se totu róga lui Ddieu si candu merge....

Asia ne dícea mam'a in toti anii cându erám in postulu mare. Dar cumu se schimba tóte in lume si prin urmare si omulu!? Candu se petrecea intemplanrea nóstra, de si erá in postulu mare aprópe de Pasci, mam'a nu ne mai spunea cá mai inainte. Gándulu i erá de buna séma la caldarea cea cu bani. Rogatiunile inse le padiámu cu totii cá-ci ne aduceámu amente ca bab'a tígana nu ámbła de cátu cu voi'a lui Ddieu. Eu nu mai esiám cu vitele pre ogradi cu alti prunci cá-ci tat'a a datu câteva'a grosítie lui Jonú Alexii cá se caute de ele. Tat'a si mam'a nu mai esiáu de-a-casa. Vecinii se miráu de atát'a stramutare la cas'a nóstra. Unii díceáu ca „tiênemu anu negru“ altii alt'a.

Nime nu scieá pricin'a. Eu mai ceteám prin carticelele mele de scóla, ori 'mi probámu laibarulu si palari'a cea nóua si me gandeám cumu me voiú duce dupa Pasci la scóla in Bai'a mare. Éca odata sosese si diu'a multu dorita „Sambat'a lui Lazaru“ séu a floriiloru.“ Acést'a se pareá pentru ai nostri mai lunga cá celelalte díle. Sosindu si sér'a asceptata prorociti'a intrá in casa gáfaindu si tóta in sudori. — „Nu ve potu nici spune de bucuria dragii mei — díse dens'a. Caldarea cu banii am adus'o si acumu se afla in grajdu sub vac'a cea sura din fundulu grajdului care-i si a fetá.“

— „Nu audí tu Vasilica díse mam'a, ca jupanés'a scie ca vac'a nóstra surai'a e a fetá. — Dómne ajuta-i si ne ajuta la toti!.. Dóra vei manca ceva jupanésa. Te vedu ca esci ostenita, dóra vei bea unu paharu de horinca.“

— „Spune mai tare draga, cá-ci acumu audu si mai reu. Se vede ca necuratulu s'a superatu reu pre mine pentru bani... ha! ha! ha!“

Dupa ce-i spuse mam'a mai tare, imbiindu-o se mánance, dens'a respunse ca — nu! nu va manca pâna ce va ispraví lucrulu. Mai ántáiu díse catra tat'a se taie trei

găini la capu și încă de suntu negre la pene. — Porunc'a se impleni îndată. Apoi dîse se sape o grópa căm de trei palme sub laviti'a din fundulu casei, lasându lutulu în ea. Acést'a încă se faci. Tîganc'a luă capurile de găine și le pusè în grópa acoperindu cu unu blidu mare gróp'a. Cu gur'a dîcea încetu niște cuvinte neintielese. Descoperindu apoi gróp'a dîse catra tat'a: „scóte acumu lutulu și vedi acolo suntu capurile de găina ori ca le-a dusu necuratulu pentru care le-am pusu. Vomu vedé îndată ce feliu de bani avemu în caldare. Tat'a scósè lutulu din grópa fărâ de a aflá capurile de găina. Acelea a-buna-séma le-a fostu pusu tîgan'a la ea. În lutu se aflara doi husosi și unu taleru, carii tîgan'a i-a fostu aruncatu a-buna-séma cându a dîsu ca arunca capurile de găina. La vederea baniloru, bucuri'a a fostu mare. — „Vedeti dragii mei, asia suntu banii din caldare. Dar' printre ei mai suntu și galbini. Acum acesti bani încă trebuie se-i ducu eu cu mine pentru cá se facu pre ei ce știu eu ca trebuie. 'Mi mai trebuie încă dela fiecare câti sunteți în casa câte trei semne dela unulu fiecare, adeca cev'a haine. Numai lucrulu acest'a e încă de facutu pîna ce vomu fi cu bani. De ar' fi cerutu însielatórea tocmai o vaca și încă i-ar' fi dat'o ai nostri. Găinele taiate la capu asemenea a dîsu ca-i trebuescu se faca și pre acelea.

Bucuri'a la Pasci.

În tóte satele ce locuiescu creștini, bucuria mare se póte vedé în dílele de serbatori, mai alesu la Craciunu și la Pasci. Despre cea de ántáiu dice poporulu nostru remanu în cîntecele s'ale:

Câte serbatori pre lume
Nu-su cá Craciunú cu nume
Și de bunu și de frumosu
Și érași de veselosu

Éra la Pasci se cînta: — „Acést'a este díu'a pre carea a facut'o Domnulu se ne bucuramu și veselimu întréns'a!“ „cá-ci este alu prasniceloru prasnicu și serbatóre este serbatoriloru!“

Cu anevoiã amu poté gãci care din acestea serbatori e mai mare si mai placuta. Dar' se ne marginimu a le numi pre amendoue „mai mari“ si „mai veselóse.“

La Craciunu cocutii si colindele, éra la Pasci pasc'a si óuele rósii. Vai câtã bucuria! Mai alesu pre la Pasci si celu mai seracu se silesce a se desbracá de omulu vechiu si a se imbracá in celu nou. Pruncii mai cu séma ascépta nu mare doru Pascile, cà-ci voru avé haine nóue. Apoi pre ate cum se mai stringu toti la olalta si petrecu in multe feliiurite jocuri. Tóte 'mi placeau si mie in pruncia, dar' pre tempulu cându s'a intemplatu acésta originala istorióra eu nu poteám luá parte la veselii. Pricin'a o sciti din celea cetite pâna aci. Nóua nu ne erá iertatu a merge de-a-casa nicairi si pre acést'a amu fostu si jurati. Apoi eu nici nu aveám laibaru si palaria nóua cà-ci le-a fostu datu babei acelei'a carea aveá se ne scóta caldarea cea cu bani. 'Mi pareá reu, erám superatu si nu prea tare aducându-mi amente diñ scólele din Bai'a-mare. — Dar' vréndu a incheiá, se luamu firulu de unde l'am lasatu. Dupa ce tigan'a vragitóre a ispravitu cu capurile de gaina in sér'a de Sambat'a lui Lazaru, punéndu-se la mésa s'a ospetatu câtu de bine. Apoi a cerutu haine cá semne dela fie-care din noi dícúndu ca are se faca pre ele. Dupa ce s'a incarcatu éراسi bine de tóte, luându-si remasu bunu, díse ca dupa serbatori va fi gata totu lucrulu si atunci vine cá se luamu banii. — „Nópte buna puii babei si nu uitati juramentulu!“ — Cu acestea cuvinte esíndu din casa se facú nevediuata priu negrulu intunerecu alu noptiei.

Desamagirea.

A trecutu „septeman'a cea mare“ cum si Pascile si din cas'a nóstra nici unulu nu a esítu afara cá se se impartasiésca in bucuri'a generala. In diu'a Pasciloru altii straini ni-au adusu si pasce sântíte. — Se miráu vecinii si neamurile nóstre. Ba unii díceáu ca nu e lucru bunu. — Noi ne temeámu a spune cuiv'a. — „Da eu cându mi-oiu capatá laibarulu si clopulu celu nou indereptu?“ am intrebatu de mam'a. In locu de respunsu mi-a datu o palma

buna dîcîndu-mi; „taci nu me mai amari si tu!“ .. Si intru adeveru ai nostri eráu fôrte nacagiti. Vré dóue rînduri de haine ale soru-mea, alte haine ale mamei, tatei si ale mele tóte le-a fostu dusu tîgan'a. vragîtore cá se faca pre ele si se se póta luá banii din pamentu.

A trecutu terminulu pusu de insielatórea pre cîndu aveám a-o asceptá cu lucrulu gata, inse ea n'a mai venitu. — „Ace'a va luá singura banii dícea tá'ta si noi vomu remané in totu chipulu pagubiti. 'Mi este si rusine a esí in satu intre ómeni... Dar' inca juramentulu! Vai bata-o Ddieu cátu de urítu ne-au insielatu! Ddieule Dómne ce amu facutu?!“ Inse acumu tóte eráu târdíu. Dupa ce au asceptatu ai nostri câteva díle preste terminulu pusu, vedindu ca tîgan'a nu mai vine, au inceputu a spune intemplantarea unui'a si altui'a. In urma s'a audítu in totu satulu si de aci multi s'au sciutu ferí a nu se mai increde in vragítori. Tatalu-meu a urítu pâna la mórte tîganii si multu ar' fi datu cá se póta aflá pre insielatórea.

Se invetiámu dara a nu mai crede in vragitorii, cá-ci suntu numai insielatorii.

Am descriu fapt'a acést'a chiar' dupa cum s'a intemplatu pentru ca am luatú séma cumca multi din poporulu nostru déca d. e. i pieru nescari bani, déca i fura cineva cev'a vite s. a. alérge pre la vragítori, crediéndu ca acei'a i voru spune unde i suntu banii ori vitele furate s. a. Preoti si invetiatori luminati poporulu! impenití-ve detorint'a.

ELIA POPU,
invetiatoriu normalu.

Cantece de nunti din Bucovin'a.

Culese de G. Tomoiaga.

CANTULU VIII.

Acest'a 'lu cânta miresei cîndu vine mirele dupa ea si luándu-o vorniceii (vatajeii) de-afara dintre tinerii dela jocu, o бага dupa mésa si inho-batandu-o f-i cânta ficiorii si fetele ba si multi dintre insuratieii tineri si ori cari voiescu si au vóce frumósa. Aci plînge mirés'a, parintii si neamrúile, ba si multi dintre óspeti asié de cu gele incátu de aru avé cenev'a — dupa dícala — anima de pétra inca aru trebui se plînga. Elu suna asié.

Floricea, fetulu meu *)
Nu-ti mai pare tie reu
Dupa portisorulu teu,
Ce-ai purtatu la-alu teu nenitia
Pâna erai copilitia,
Ce-ai purtatu la-a ta maicutia
Pâna ce erai micutia,
Portisoru de copilitia
Calcându, cresce tamfitia,
Portisoru de féta mare
Unde calci iérb'a inflóre ;
Dar' déca se logodesce
Unde calca tupilese,
Éra déca se cununa
Unde calca cade bruma,
Dupa ce s'a maritatu
Calcându iérb'a s'a uscatu,
Cându copilu te necajesce
Unde calci iérba nu cresce.

CANTULU IX.

Acest'a 'lu cânta, cându iá mirele mirés'a dela parinti, cá remasu bunu parintiloru ; si acest'a de-abia 'lu cânta de plansu tinerii, vediéndu pre mirésa câtu de cu greu se desparte de parinti.

Busuiocu verde crengosu
Remâi taica sanatosu,
Déca n'ai fostu bucurosu
De fienti'a t'a frumósa,
Ce 'ti erá lumina 'n casa
Si-'ti diregea vinu la mésa,
Iti diregea cu drépt'a
Si 'nchiná la dumnia-t'a
Si 'ti bucurá anim'a ;
Ér' de astadi inainte
Iásá-ti ást'a gându din minte,
Ea de tine va uitá
Si la straini a-'nchiná
Tu-i plânge si-i lacrimá
Dupa floricea t'a.

Busuiocu verde pre mésa
Remâi maica sanatósa,

*) „Fetulu meu“ se îndatînéza a se díce si la genulu femeiescu cá la celu barbatescu.

Déca n'af fostu bucurósa
De fienti'a t'a voiósa
Ce-ti erá oglinda-alésa
Se ti-o vedi umblándu prin casa
Si-asiédiéndu bucate 'n mésa,
Mándra flóre si frumósa
Cá sí-o oglinda alésa.

CANTULU X.

* Acest'a 'lu cânta ducúndu mirés'a la socrii ei, éra o bucatá 'lu cântu
n cas'a soc iloru.

Fóia verde de sulcina
Plánge fiica si suspina
Ca mergi iu casa straina,
Und' te-oru mustrá fará vina
Si te-oru certá fará mila,
Mergi la grindu ne-inzestrate
Si la blide nespalate,
La casa ne-imbracata
Ba 'nca si ne-maturata
Si-i mánca 'n trei díle-odata.

BCU Cluj · Centr. Univers. · Cluj

Floricica fetulu mieu †)
Asculta ce-ti graiescu eu
Desredicati hobofú
Si-i vedé pe socru-to
Séména cu tata-to?
Elu de frumosu e frumosu
Numai nu-i asia milosu.
Marióra *) drag'a mea
Desredicati basmau'a
Si-i vedé pe sócra-ta
Séména cu maic'a t'a?
Ea par' ca-i si mai frumósa
Numai nu-i asié gelósa.
Marióra drag'a mea
Asculta-me scump'a mea,
Desléga-'ti margelele
Sarutati cumnatele, —
Ele 'su mándre si frumóse
Numai nu'su asié milóse
Cá surorile-'ti de-acasa.
Marióra bun'a mea

†) „mieu“ fiindu-ca numai unulu pórtá cãnteculu, celalalti
mai 'lu acompãnéza. — *) Aci pomeneşee numele miresei.

Deschideti ochii caprii
 Si tî vedé cumnatii
 Séména cu fratii tei?
 Ba ei par' ca 'su mai frumosi
 Numai nu-su asia milosi
 Cá ai tei frati de acasa
 Ce i-ai lasatu dupa mésa.
 Cu anima durerósa.
 Floricica dintre spini
 De adi ai se totu suspini
 C'ai venitu între straini.
 Fi dragutia dar' cu minte
 Si asculta-le aloru cuvinte
 Ca te-oru iubi pre aloru
 Te-oru stringe la peptu cu doru.
 Scump'a mea mandra frumósa
 Fi la barbatu credintiósa
 Si 'n lucruri sérguintiósá
 Cá i fi aloru cea alésa.

FELIURIMI.

Celu mai potrivit presentu cu care parentii potu face o surprindere fórté placuta si totu-odata preafolositória prunciloru sei, la serbatorile ce se apropia, este de securu o **Carte de rogatiuni** bene-redactata. — O ast'feliu de carte va aparé nesmintitu iniante de ss. serbatori a Nascerei Domnului in Tipografi'a „Auror'a“ din Gherl'a. Acésta carte va cuprinde pre 100 pagine: Rogatiuni la tóte ocasiunile — in prosa si poesia — urmate de Cantarile dela s. liturgia, utrenia si vecernia si de alte cantari mai desu-obveniente — *si va costá legata cu calcaiu de pánza unu esemplariu numái 25 cr.; 50 esemplare 11 fl. — 100 esemplare 20 fl. v. a.* — in legature mai luxuóse unu esemplariu va costá 50 cr., 1, 2, 3, 4, 5 fl. v. a.

Flori de tótna. Poesii de *Teodoru V. Pacatianu* — bene-cunoscutu publicului nostru din inspiratiunile-i poetice publicate in „Miculu Familiei“ — au esítu de su tipariu in dílele acéstea si se afla de vëndiare la auctorulu in Jadaniu p. u. Mertzi-falva. — Editiunea ord. cu 1 fl. ér' ed. de luxu cu 2 fl. v. a.

Cel ce dorescu a avé aceste diurnia se ne avizeze indata. — Collectantii voru primi gratis totu alu 5-lea esemplariu in natura ori in bani.

Abonamintele pre anulu 1883

se se face intada!

Cartile Sateanului Romanu. Va esfi in fie-care luna câte o carte baremi de un'a còla, si va publicá totu soiulu de articlii ce potu servi poporului romanu spre invetiatura si petrecere.

Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e numai 1 fl v. a. — pentru Romani'a si strainatate 3 franci — lei, platibili si in timbre postali. Abonantii voru primi de totu gratis portretulu distinsului nostru publicistu Georgiu Baritiu si alui Avramu Jancu, care din urma numai pentru ace'a nu s'a potutu da in anulu 1882 pentruca, dupa multe amblari si cheltuiehi, abia in dfele trecute amu potutu se ne cásigamu unu portretu originalu benenimeritu a densului.

Amiculu Familiei. Va esfi in $\frac{1}{13}$ si $\frac{16}{27}$ dí a lunei, si va publicá totu soiulu de articlii pentru instructiunea si distractiunea toturoru individfloru din familia — nisuintu a cásigá acestor'a o petrecere intru-adeveru nobile si instructiva.

Pretiulu pre unu anu e 4 fl.; $\frac{1}{2}$ de anu 2 fl. $\frac{1}{4}$ de anu 1 fl. pentru Romani'a si strainatate pre unu anu e 10 franci — lei.

Abonantii pre anulu intregu voru primi cá premia de totu gratis dóue portrete fórte frumóse, din cari unulu va representá pre M. S'a Regin'a Romaniei imbracata in vestminte tieranesci si ocupata cu torsulu, ér' celu-alaltu o va representá tieséndu la resboiulu intocmitu dupa indegetarile M. S'ale. — Abonantii noi la cerere proprie voru primi gratis inca si portretele M. S. Regele si Regin'a Romaniei, date cá premia in anulu acest'a.

Preotulu Romanu. Va esfi in 1-a si 16-a dí a fie-carei lune, si vá publicá totu soiulu de articlii din sfer'a besericésca, scolastica si literaria — de interesu in prim'a linea pentru clerulu romanu. — **Mai alesu atragemu atentiunea clerului ruralu asupr'a prediciloru publicande in acestu anu.**

Pretiulu pre anu e 4 fl., pre $\frac{1}{2}$ anu 2 fl., $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. — pentru Romani'a pre anu 10 franci — lei.

Abonantii pre anulu intregu voru primi cá premiu de totu gratis portretulu distinsului nostru filologu si istoricu Timoteiu Cipariu. — Abonantii noi, la cerere proprie voru primi, asemenea de totu gratis si portretulu Esc. S'ale Domnului Dr. Joanu Vancea de Butés'a, Archiepiscopu si Metropolitu de Alb'a-Jul'i'a Fagarasiu, datu cá premiu in anulu acest'a.

Tote trei diurniale aceste — cu tote patru si pentru abonantii noi cu tote optu portretele de premiu — de-odata abonate costau numai 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ anu 4 fl. v. a.